

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7766/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Недељков Мирјана, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр1 38/21 од 09.06.2021. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр1 38/21 од 09.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр1 38/21 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину Прр1 121/2020 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати 325.307,11 динара, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим тужилац тражи да се тужена обавезе да му на досуђени износ главнице од 325.307,11 динара плати законску затезну камату почев од 18.11.2009. године, до исплате.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гжрр1 38/21 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено је решење о парничним трошковима садржано у пресуди Основног суда у Зрењанину Прр1 121/2020 од 29.03.2021. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка није решење из наведене законске одредбе, па ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**